

Jens Chr. Christensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Første næstformand (Arnth Jensen): Da der foreligger indstilling fra grupperne om sammensætningen af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte, skal jeg lade valg af medlemmer til udvalget foretage i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket til valgets foretagelse som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om kommunale valg.

Valgt blev: *Holger Eriksen, Ove Hansen, Kai Jensen, Kjældgaard, Holger Larsen, M. Larsen, Lars M. Olsen, Edel Saunte, Jens Chr. Christensen, N. Chr. Christensen, Lorentzen, Harald Nielsen, Edvard Sørensen, Poul Sørensen, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Aksel Møller og Steen.*

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i forsorsloven (hjælp til værnepligtige).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1553; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2232).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Victor Gram: Jeg føler trang til at takke den højtærede minister for den meget hurtige behandling af den foreliggende betænkning og den meget hurtige fremsættelse af et lovforslag, der jo, således som det foreligger, i det store og hele, for ikke at sige fuldstændig, dækker betænkningens synspunkter.

Forsvarets velfærdstjeneste tog i sin tid de værnepligtiges sociale problemer op til nærmere undersøgelse og behandling ud fra det erfaringsgrundlag, man gennem nogle år havde indhøstet under det mere praktiske arbejde blandt de værnepligtige. Det var klart, at efterhånden som forsvaret, eller samfundet må man vel sige, stillede forstærkede krav til ungdommen gennem vær-

nepligten og gennem den forlængede tjenestetid, måtte der opstå væsentlige sociale problemer for mange af disse unge, og det måtte forudses, at problemerne ikke blev mindre, når man begyndte gennemførelsen af den forlængede tjenestetid helt op til 18 måneder. Jeg tror, den afgivne betænkning giver et klart billede af de værnepligtiges sociale forhold og af de skævheder, som den nuværende ordning indeholder.

Det væsentligste i denne forbindelse er utvivlsomt misforholdet imellem på den ene side lovens og cirkulærernes ordlyd og på den anden side den praksis, som udviklingen efterhånden har ført med sig. Det er forståeligt, at nogle værnepligtige vil kunne føle sig snydt, når de ved gennemlæsning af loven eller cirkulærerne får det indtryk, at de er berettigede til væsentlig større hjælp, omfattende væsentlig større områder, end det viser sig at være tilfældet, når de kommer og skal have deres sager til behandling hos de sociale udvalg. Hertil kommer endvidere det misforhold, som har gjort sig gældende hidtil under lovens administration gennem den uensartede behandling i forskellige kommuner. Man kan ikke med nogen rimelighed begrunde, at to værnepligtige ved samme enhed og med forholdsvis ensartede forhold bliver uensartet behandlet, fordi de tilfældigvis bor i hver sin kommune. Den formulering af § 281, som nu er foreslået, tror jeg helt retter dette forhold, ikke mindst når det sker i forbindelse med et cirkulære, som giver udtryk for lovens hovedsynspunkter, således at cirkulæret i meget nær tilknytning til loven kommer til at give udtryk for de retningslinier — for så vidt også detaljerede retningslinier — hvorefter loven bør praktiseres.

Jeg er den højtærede socialminister meget taknemlig for det tilsagn, han har givet i bemærkningerne til lovforslaget om, at det cirkulære, han agter at udsende, vil blive i nøje overensstemmelse med bemærkningerne i betænkningen. Det er utvivlsomt i mange af de forhold, som i og for sig ikke direkte står omtalt i loven, men som tages op under den praktiske behandling i de sociale udvalg, at de vigtige spørgsmål kommer frem. Ministeren har faktisk givet tilsagn om at ville medvirke til en lempeligere praksis på adskillige om-